

Л. А. Бурхан-Крутоусаспірант кафедри адміністративного, права
Інституту права ЗВО «Міжнародний університет бізнесу і права»

МІСЦЕ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В СТРУКТУРІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ВИЩОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ СУДДІВ УКРАЇНИ

У статті здійснено аналіз місця юридичної відповідальності в структурі адміністративно-правового статусу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Наголошено, що ефективність функціонування Вищої кваліфікаційної комісії суддів України значною мірою залежить від належного виконання зобов'язань, які стоять перед Вищою кваліфікаційною комісією суддів України у сфері формування суддівського корпусу, переведення суддів, забезпечення їх належного кваліфікаційного рівня, а також від стану дотримання дисципліни і законності усіма працівниками Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Розглянуто правові засади юридичної відповідальності Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, як юридичної особи публічного права, а також підстави та порядок застосування дисциплінарної та адміністративної відповідальності до службових і посадових осіб Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Встановлено, що Вища кваліфікаційна комісія суддів України, як юридична особа публічного права, відповідає за своїми зобов'язаннями коштами, що є в її розпорядженні відповідно до законодавства України. Вища кваліфікаційна комісія суддів України може нести лише цивільну відповідальність за винні дії своїх працівників (посадових та службових осіб), відшкодовуючи шкоду, завдану останніми в процесі виконання своїх трудових (службових) обов'язків. Наголошено, що працівники (посадові та службові особи) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову та кримінальну відповідальність відповідно до чинного вітчизняного законодавства. Підкреслено, що підставою дисциплінарної відповідальності працівників (посадових та службових осіб) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України є вчинення ними дисциплінарного проступку - винного протиправного порушення вимог Закону України «Про державну службу» або інших нормативно-правових актів щодо державної служби, зокрема: невиконання або неналежне виконання ними службових обов'язків; перевищення своїх службових повноважень; порушення обмежень, пов'язаних з проходженням державної служби; вчинення вчинків, які можуть ганьбити їх як державних службовців або дискредитувати публічну установу в якій вони працюють. Встановлено, що до адміністративної, цивільно-правової та кримінальної відповідальності працівники (посадові та службові особи) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України притягається на загальних підставах, окрім випадків вчинення ними корупційних правопорушень.

Ключові слова: адміністративно-правовий статс, Вища кваліфікаційна комісія суддів України, правопорушення, публічне управління, структура, суддівський корпус, суддівське врядування, юридична відповідальність.

Постановка проблеми. Ефективність функціонування Вищої кваліфікаційної комісії суддів України значною мірою залежить від належного виконання зобов'язань, які стоять перед Вищою кваліфікаційною комісією суддів України у сфері забезпечення формування суддівського корпусу, переведення суддів, а також забезпечення їх належного кваліфікаційного рівня, а також від стану дотримання дисципліни та законності всіма співробітниками Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Тому проблема юридичної

відповідальності Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, як юридичної особи публічного права, та її працівників (посадових і службових осіб) не лише є актуальним, але й представляє як науковий так і практичний інтерес.

Водночас, юридична відповідальність є багатогранним та складним явищем, що охоплює правові норми, правові відносини, норми, що містять санкції, правопорушення з їх статистичними елементами (об'єктом, об'єктивною стороною, суб'єктом та суб'єктивною стороною).

ною), діяльність правозастосовних органів та їх посадових осіб і інше. Зрозуміти і усвідомити всі аспекти можна тільки за умови, якщо проаналізувати структуру юридичної відповідальності. Але при цьому слід наголосити, що поняття юридичної відповідальності, її змісту та обсягу і все ще залишаються одними з найбільш суперечливих питань вітчизняної адміністративно-правової науки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню проблем юридичної відповідальності присвячено велика кількість праць як вітчизняних так і зарубіжних науковців, наприклад, В. Б. Авер'янова, Д. М. Бахраха, Ю. П. Битяка, В. К. Колпакова, Т. О. Коломоєць, В. Я. Малиновського, Н. І. Матузова, Ю. Я. Якімова, а також багатьох інших. Крім того, окремі особливості юридичної відповідальності Вищої кваліфікаційної комісії суддів України розглядалися в працях Н.В. Білоцерковця, Є.А. Бурмака, Д.Л. Вітюка, Р.В. Вітюка, В. О. Гацелюка, Р.В. Ігоніна, А.В. Костенка, В.А. Мазурка, О.М. Овчаренка, М.В. Оніщука, Г.П. Середи, В.В. Серединського, О.В. Тодощака, О.З. Хотинської-Нор, Н.Г. Шукліної, С.Г. Штогуна та ін. Проте багато питань, пов'язаних з проблемами визначення особливостей юридичної відповідальності Вищої кваліфікаційної комісії суддів України все ще залишаються невирішеними.

Формування цілей. Метою статті є узагальнення наукових підходів до визначення місця юридичної відповідальності Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в структурі її адміністративно-правового та надання відповідних пропозицій.

Виклад основного матеріалу. Ретельний аналіз чинного законодавства України дозволяє стверджувати, що інститут юридичної відповідальності (адміністративної, кримінальної тощо) юридичних осіб все ще перебуває в процесі становлення. Він остаточно не сформувався і містить значні прогалини і суперечності, проте, заперечувати його існування немає ніяких підстав. Стосовно Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, то вона може нести тільки цивільну відповідальність за такі винні дії своїх працівників. Відповідно до ст. 1172 Цивільного кодексу (далі - ЦК) України фізична чи юридична особа відшкодовує шкоду, завдану їхнім працівником у процесі виконання ним своїх трудових (службових) обов'язків. При цьому особі, що позивається, може бути відшкодована як матеріальна, так і моральна шкода (Конституція України, ст. ст. 1166, 1167 ЦК України) [1].

Торкаючись дослідження проблеми юридичної відповідальності працівників (посадових та службових осіб) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, необхідно спочатку визначитися хто саме із працівників Вищої кваліфікаційної комісії суддів України належить відповідно до посадових та службових осіб. Роз'яснення стосовно віднесення працівників Вищої кваліфікаційної комісії суддів України до службових та посадових осіб міститься в Регламенті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Відповідно до Регламенту працівники Вищої кваліфікаційної комісії суддів України відповідно до посад, які вони обіймають, поділяються на службових осіб і посадових осіб. Так, до службових осіб Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, належать: Голова Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, керівник секретаріату Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, завідувач сектору Голови Вищої кваліфікаційної комісії суддів України [2].

Працівники Вищої кваліфікаційної комісії суддів України віднесені чинним законодавством до категорії державних службовців. Основним видом юридичної відповідальності службових та посадових осіб Вищої кваліфікаційної комісії суддів України є дисциплінарна відповідальність. Адже дотримання Правил внутрішнього трудового розпорядку, що визначають порядок використання робочого часу, мають на меті сприяти вихованню сумлінного ставлення до праці у працівників, подальшому зміцненню трудової дисципліни, організації праці, високому рівню якості роботи, підвищенню продуктивності є обов'язком для всіх працівників Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

До того ж, чинне вітчизняне законодавство, що регулює дисциплінарну відповідальність та законодавство про державну службу в Україні, на відміну від адміністративного і кримінального, не дає визначення поняття дисциплінарного проступку державного службовця. У Законі України «Про державну службу» закріплено тільки перелік підстав, за вчинення яких державний службовець підлягає дисциплінарній відповідальності, а саме, невиконання або неналежне виконання службових обов'язків, перевищення своїх повноважень, порушення обмежень, пов'язаних з проходженням державної служби, а також за вчинок, який порочить його як державного службовця або дискредитує державний орган, у якому він працює [3, с. 401].

Отже, дисциплінарний проступок - це винне протиправне порушення державним службовцем своїх трудових обов'язків, за вчинення якого до нього застосовуються заходи дисциплінарного покарання

Варто наголосити, що суттєвим аспектом дисциплінарної відповідальності державних службовців є те, що їх діяння можна вважати дисциплінарним проступком тільки тоді, якщо наявні всі обов'язкові ознаки складу такого проступку. З огляду на це, пропонуємо розглянути склад дисциплінарного проступку, а саме: об'єкт, суб'єкт, об'єктивну і суб'єктивну сторони. Загальним об'єктом дисциплінарних проступків є дисципліна - становище, за якого всі суб'єкти правовідносин влади і підпорядкування неухильно повинні додержуватися певних правил та встановленого порядку, що визначені законами, статутами та положеннями [4, с. 23].

Суб'єктом дисциплінарного правопорушення може бути лише фізична осудна особа, а обов'язковою вимогою до суб'єкта - є наявність певного правового стану правопорушника [5, с. 89]. Працівники (службові та посадові особи) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України мають виконувати визначені службові функції, і перебувати (за трудовим договором або контрактом) у трудовому колективі Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Наявність цих ознак є необхідною умовою притягнення працівників Вищої кваліфікаційної комісії суддів України до дисциплінарної відповідальності.

Об'єктивну сторону дисциплінарних проступків працівників Вищої кваліфікаційної комісії суддів України характеризують такі елементи як: протиправне діяння (дія або бездіяльність); шкідливі наслідки, які настали внаслідок вчиненого проступку; причинний зв'язок між діянням та шкідливими наслідками; час і місце вчинення дисциплінарного проступку. Діяння (дія або бездіяльність), як відзначають С. В. Вишновецька та В. М. Вишновецький, має бути обов'язково протиправним. Протиправність діяння полягає у невиконанні або в неналежному виконанні трудових обов'язків, установлених трудовим законодавством, статутами, положеннями, правилами внутрішнього трудового розпорядку, колективним та трудовим договором. Вагоме значення має час скоєння порушення трудової дисципліни, оскільки за загальним правилом порушення трудової дисципліни вважається таким, якщо воно сталося в робочий час [6, с. 102-103]. Для дисциплінарних проступків, як наголошує Е. В. Бабенко, характерна від-

сутність (за окремим винятком) закріплення в нормативних актах конкретного складу дисциплінарних правопорушень та прив'язки їх до конкретних санкцій. В одних випадках законодавець прямо вказує діяння, яке заборонено скоювати (наприклад, прогул або поява на робочому місці в нетверезому стані), а в інших - фіксує обов'язки суб'єктів і їх невиконання розцінює як протиправні. І саме другий засіб є найбільш характерним для регулювання трудових відносин [7, с. 21].

Суб'єктивній стороні дисциплінарного проступку працівників Вищої кваліфікаційної комісії суддів України притаманна вина. Як і в інших різновидах юридичної відповідальності вина полягає в психічному ставленні особи до скоєного нею протиправного діяння і причинно зумовленого результату. У залежності від поєднання інтелектуального і вольового моментів розрізняють наступні форми провини: умисел (прямий та не прямий) і необережність (самовпевненість та нехтування безпекою) [8, с. 92]. Дисциплінарний проступок вважається вчиненим з умислом, якщо особа, яка його вчинила, усвідомлювала протиправний характер власної дії або бездіяльності, передбачала їх шкідливі наслідки і бажала або свідомо допускала настання таких наслідків. Дисциплінарний проступок вважається вчиненим з необережності, коли особа, яка його вчинила, передбачала можливість настання шкідливих наслідків власної дії або бездіяльності, але легковажно розраховувала на їх відвернення або не передбачала можливості настання подібних наслідків, хоча повинна була і могла їх передбачити.

З урахуванням вищенаведеного, слід перерахувати наступні ознаки дисциплінарного проступку: ним можуть бути як дії, так і бездіяльність, визначені в законі як невиконання або неналежне виконання трудових (службових) обов'язків; відповідальність за його скоєння настає виключно за винні дії, тобто вина є обов'язковою ознакою; виражається у виді порушень трудових (службових) обов'язків працівника; за його скоєння на працівника може бути накладено дисциплінарне стягнення.

Отже, дисциплінарним проступком визнається невиконання або неналежне виконання саме трудових обов'язків. Інакше кажучи, якщо йдеться про невиконання громадських доручень, недотримання моральних або етичних норм, це не може тягти за собою дисциплінарну відповідальність, але окремі категорії працівників за порушення моральних, етичних або інших

норм, дотримання яких передбачено спеціальними нормативними актами, можуть бути притягнуті до такої відповідальності [9, с. 117].

Отож, з урахуванням вищевикладеного, констатуємо, що підставою притягнення працівників (посадових та службових осіб) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України до дисциплінарної відповідальності є вчинення ними дисциплінарного проступку - винного проти-правного порушення вимог Закону України «Про державну службу» або інших нормативно-правових актів щодо державної служби, зокрема, невиконання чи неналежне виконання ними службових обов'язків, перевищення своїх службових повноважень, порушення обмежень, пов'язаних з проходженням державної служби, вчинення вчинків, що можуть ганьбити їх як державних службовців або дискредитувати публічну установу в якій вони працюють.

За систематичне невиконання працівником (службовою або посадовою особою) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України без поважних причин обов'язків, покладених на нього трудовим договором або правилами внутрішнього трудового розпорядку відповідно до ст. 147 Кодексу законів про працю (далі – КЗпП) України може бути застосовано лише один з наступних заходів дисциплінарного стягнення: догана або звільнення з роботи. Звільнення, як дисциплінарне стягнення, застосовується відповідно до п.п. 3, 4, 7, 8 ст. ст. 40, 41 КЗпП України [10]. Перед застосуванням дисциплінарного стягнення керівництво Вищої кваліфікаційної комісії суддів України повинно отримати від порушника трудової дисципліни письмове пояснення. Звільнення як дисциплінарне стягнення може бути застосоване за систематичне невиконання працівником без поважних причин обов'язків, покладених на нього трудовим договором або правилами внутрішнього трудового розпорядку, якщо до працівника раніше застосовувалися заходи дисциплінарного або громадського стягнення, за прогул (у тому числі за відсутність на робочому місці більше трьох годин протягом робочого дня) без поважних причин, а також за появу на роботі в нетверезому стані, в стані наркотичного чи токсичного сп'яніння. Якщо протягом року з дня застосування дисциплінарного стягнення працівник не буде підданий новому дисциплінарному стягненню, то він вважається таким, що не мав дисциплінарного стягнення.

Дисциплінарні стягнення застосовуються наказом Голови Вищої кваліфікаційної комісії

суддів України. Крім того, керівництво Вищої кваліфікаційної комісії суддів України має право передати питання про порушення трудової дисципліни на розгляд трудового колективу замість застосування дисциплінарного стягнення. Працівники Вищої кваліфікаційної комісії суддів України несуть також матеріальну відповідальність за шкоду, заподіяну установі внаслідок порушення покладених на них трудових обов'язків. У випадку покладення на працівника матеріальної відповідальності, права і законні інтереси працівників гарантуються встановленням відповідальності виключно за пряму дійсну шкоду в межах та порядку, передбачених законодавством

Таким чином, дисциплінарна відповідальність працівників (службових і посадових осіб) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України полягає у накладенні на порушника трудової та службової дисципліни несприятливих позбавлень морального або матеріального характеру, і слугує одним із дієвих засобів забезпечення законності, трудової дисципліни в діяльності Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, а також має на меті виховання у працівників сумлінного ставлення до праці, подальше зміцнення трудової дисципліни, організацію праці, високу якість роботи, підвищення продуктивності тощо.

Ще одним видом юридичної відповідальності працівників (службових та посадових осіб) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України є адміністративна відповідальність. Адміністративна відповідальність становить собою особливий різновид юридичної відповідальності. Юридичну відповідальність традиційно пов'язують із застосуванням заходів державного примусу, розглядають її як передбачену санкціями правових норм реакцію на правопорушення, як реалізацію, застосування та здійснення санкцій [11, с. 25]. Застосування заходів юридичної відповідальності тягне для правопорушника обтяжливі наслідки майнового, морального або іншого характеру, які він зобов'язаний виконати. Тим самим правопорушник відповідає перед державою за власну неправомірну поведінку.

Адміністративна відповідальність виступає, з одного боку, як необхідний елемент механізму публічного управління та є фактично різновидом публічно-управлінських відносин, а з іншого боку, вона виступає засобом охорони всіх суспільних відносин, які потрапляють до сфери публічного управління. При цьому притягнення до адміністративної відповідальності завершує

собою процес реалізації органом публічного управління такої функції публічного управління, як контроль. Адміністративна відповідальність означає застосування, реалізацію адміністративного стягнення. Подібний підхід, як відзначають С. О. Кідалов та В. М. Сніжна, є об'єктивним у визначенні адміністративної відповідальності. Це обов'язок особи відповідати перед державою в особі її органу за вчинене протиправне діяння в межах встановленого законом стягнення [12, с. 39].

Адміністративна відповідальність відзначається негативною реакцією держави на протиправні прояви окремих фізичних осіб шляхом установлення відповідних правил, заборон та адекватних їх порушенням санкцій відносно порушників. Це, з одного боку, державний примус, міра стягнення за винне вчинене правопорушення, а з іншого – обов'язок винного нести негативні для нього наслідки [13, с. 182]. Слід також відзначити, що в теорії права, як і в адміністративно-правовій науці немає єдиної точки зору у визначенні поняття адміністративної відповідальності.

Ретельний аналіз юридичної літератури дозволяє виокремити низку властивих ознак адміністративної відповідальності, які відрізняють її від інших видів юридичної відповідальності. До таких ознак належать: фактичною підставою адміністративної відповідальності є вчинення особою адміністративного проступку; застосування до винного правопорушника особливого покарання, яке є адміністративним за своєю суттю; адміністративна відповідальність застосовується органом або посадовою особою, яким порушник не підпорядковується за родом своєї діяльності (вузловим моментом є те, що цей вид юридичної відповідальності застосовується органами виконавчої влади і реалізується під час здійснення ними функцій публічного управління, причому порядок її реалізації встановлюється нормами адміністративного права та закріплюється у відповідних нормативно-правових актах); застосування до правопорушників особливого виду державного примусу – адміністративних стягнень [14, с. 49]; процедура (процес) притягнення до адміністративної відповідальності більш проста, оперативна і економічна у порівнянні з аналогічними проявами інших видів юридичної відповідальності (кримінальної та цивільно-правової) [15, с. 52]; в окремих випадках її заходи можуть застосовуватися також при звільненні від кримінальної відповідальності, тобто за діяння, що

містять ознаки злочинів, які не становлять великої суспільної небезпеки [16, с. 39].

Корупційне правопорушення, як і будь-яке адміністративне правопорушення має ряд ознак: по-перше, корупційне правопорушення – це виключно діяння, тобто дія чи бездіяльність, акт зовнішньої поведінки особи, що відображає його ставлення до інших людей, держави і суспільства. Це означає, що думки, бажання, а також інші прояви психічної діяльності особи юридичного значення не мають; по-друге, до ознак корупційного правопорушення належить його протиправність – зовнішнє вираження його суспільної шкідливості. Це означає, що серед усіх діянь, що визнаються протиправними, корупційними є лише ті, що прямо вказані в Законі України «Про запобігання корупції», Кодексі України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), Кримінальному Кодексі (далі – КК) України; по-третє, важливою ознакою корупційного правопорушення є винність. Тобто корупційним діянням може бути лише винне діяння, що відображає негативне внутрішнє ставлення особи до інтересів інших осіб. Вина – це психічне ставлення особи до вчиненого нею суспільно шкідливого діяння та його наслідків, яке виявляється в формі умислу чи необережності; по-четверте, обов'язковою ознакою корупційного правопорушення є кримінальна, адміністративна, цивільно-правова і дисциплінарна караність. Караність свідчить про те, що корупційним проступком визнається тільки таке протиправне, винне діяння, за яке законодавством передбачено застосування відповідного покарання. Це дозволяє відмежувати корупційне правопорушення від інших протиправних вчинків [17, с. 10].

Отже, цивільно-правова відповідальність працівників (службових та посадових осіб) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України за вчинення корупційних правопорушень настає у разі, наприклад, заподіяння ними фізичної, моральної чи майнової шкоди фізичним та юридичним особам та в інших випадках. Матеріальну відповідальність за вчинення корупційного правопорушення вказані особи можуть нести якщо, скажімо, це правопорушення пов'язано із заподіянням шкоди установі зайвими грошовими виплатами. Кримінальну відповідальність працівники (службові та посадові особи) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України за вчинення корупційних правопорушень можуть нести в тому випадку, якщо їх діяння будуть кваліфіковані відповідно до ст. ст. 353, 358, 364,

364-1, 366, 367, 368, 368-2, 368-3, 369, 369-2, 370 КК України [18]. Адміністративна відповідальність за вчинення корупційних правопорушень настане внаслідок скоєння правопорушень, які передбачені ст. ст. 172-4, 172-5, 172-6, 172-7, 172-8, 172-9 КУпАП [19].

Висновки. Таким чином, Вища кваліфікаційна комісія суддів України, як юридична особа публічного права, відповідає за своїми зобов'язаннями коштами, що є в її розпорядженні відповідно до законодавства України. Вища кваліфікаційна комісія суддів України може нести тільки цивільну відповідальність за винні дії своїх працівників (посадових та службових осіб), відшкодовуючи шкоду, завдану останніми в процесі виконання своїх трудових (службових) обов'язків. Працівники ж (посадові та службові особи) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову та кримінальну відповідальність відповідно до чинного вітчизняного законодавства. Крім того, працівники (службові і посадові особи) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України за скоєння корупційних правопорушень можуть бути притягнуті до кримінальної, адміністративної, цивільно-правової і дисциплінарної відповідальності в установленому законодавством порядку. Вид юридичної відповідальності за вчинення корупційного правопорушення залежить від кваліфікації правопорушення і наслідків, що настали у випадку його вчинення.

Список використаних джерел:

1. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 р. URL.: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/435-15>.
2. Про затвердження Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України : Рішення ВККСУ від 13 жовтня 2016 р. № 81/зп-16 (в редакції від 02 липня 2019 р.). URL: <https://vkksu.gov.ua/userfiles/doc/regulations020719>.
3. Ковбаса В. М. Дисциплінарна відповідальність публічних службовців в Україні: адміністративно-правовий аспект. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2021. № 2. С. 398-404.
4. Владовська К. П., Трач А. В. Актуальні проблеми інституту дисциплінарної відповідальності державних службовців. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія : Право. 2020. Вип. 61(1). С. 21-25.
5. Адміністративне право. Загальна частина (альбом схем) : навчальний посібник / О. В. Кузьменко та ін. Київ : ЦУЛ, 2015. 232 с.
6. Вишновецька С. В., Вишновецький В. М. Суб'єкти дисциплінарної відповідальності за корупційні правопорушення за трудовим законодавством України. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2019. № 3. С. 101-108.
7. Бабенко Е. В. Дисциплінарний проступок як підстава припинення трудових правовідносин з ініціативи роботодавця. *Соціальне право*. 2018. № 1. С. 17-25.
8. Колеснік Т. Склад дисциплінарного проступку як підстава притягнення працівника до дисциплінарної відповідальності. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 2. С. 89-94.
9. Заборовський В. В. Дисциплінарний проступок як підстава дисциплінарної відповідальності адвоката. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія : Право. 2015. Вип. 31(3). С. 115-118.
10. Кодекс законів про працю України : Закон України від 10 грудня 1971 р. № 332-08. URL.: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/322-08>.
11. Хрідочкін А. В. Адміністративна відповідальність за порушення законодавства у сфері інтелектуальної власності як різновид адміністративної відповідальності. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія Право. 2018. Вип. 48. т. 2. С. 24-27.
12. Кідалов С. О. Адміністративна відповідальність за правопорушення у сфері охорони навколишнього природного середовища. *Право. Людина. Довкілля*. 2021. Vol. 12, № 3. С. 119-130.
13. Пастух І. Д. Напрями удосконалення юридичної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2021. № 3. С. 180-185.
14. Засулько С. С., Плаз О. М., Волосовський В. В. Сутність поняття «адміністративне стягнення» як адміністративно-правової категорії. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2015. Вип. 1. С. 48-52.
15. Танривердєв І. І. Поняття та види методів адміністративно-правового забезпечення органами прокуратури України законності притягнення осіб до адміністративної відповідальності. *Наука і правоохорона*. 2014. № 2. С. 51-56.
16. Піддубний О. Ю. Розмежування притягнення до адміністративної та кримінальної відповідальності як юридичного факту та як правової процедури. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. Серія : Юридичні науки. 2020. № 4(1). С. 37-41.
17. Кувакін С. В. Адміністративні корупційні правопорушення: поняття, сутність та особливості. *Проблеми сучасних трансформацій*. Серія : право, публічне управління та адміністрування. 2021. № 1. С. 9-14.

18. Кримінальний кодекс України : Закон України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III. URL.: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/2341-14>.

19. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 7 грудня 1984 р. № 8073-X. URL.: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/80731-10>.

Burkhan-Krutous L. A. The place of legal responsibility in the structure of the administrative-legal status of the high qualification commission of judges of Ukraine

The article analyzes the place of legal liability in the structure of the administrative and legal status of the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine. It is emphasized that the efficiency of functioning of the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine depends to a large extent on the proper fulfillment of the obligations facing the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine in the sphere of formation legality of all employees of the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine. The legal principles of legal liability of the High Qualification Commission of Judges of Ukraine as a legal entity of public law, as well as the grounds and procedure of application of disciplinary and administrative liability to officials and officials of the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine are considered. It is established that the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine, as a legal entity of public law, is responsible for its obligations, which is at its disposal in accordance with the legislation of Ukraine. The High Qualifications Commission of Judges of Ukraine can only be responsible for the guilty actions of its employees (officials and officials), compensation for the damage caused to the latter in the performance of their work (official) duties. It is emphasized that employees (officials and officials) of the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine bear disciplinary, administrative, civil and criminal liability in accordance with the current domestic legislation. It is emphasized that the basis of disciplinary liability of employees (officials and officials) of the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine is to commit their disciplinary misconduct - the guilty unlawful violation of the requirements of the Law of Ukraine "On Civil Service" or other normative legal acts on public service, in particular: non-compliance or improper performing their duties; exceeding their official powers; violation of restrictions related to the passage of civil service; committing actions that can disgrace them as civil servants or discredit the state institution in which they work. It is established that employees (officials and officials) of the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine are held on administrative, civil and criminal liability are held on a general basis, except in cases of committing corruption offenses.

Key words: Administrative and legal status, High Qualifications Commission of Judges of Ukraine, Offenses, Public Administration, Structure, Judicial Corps, Judicial Governance, Legal Liability.